

A

בס"ד
Intro

Today we will learn בע"ה of גיטין דף נא. Some of the topics we will learn about include.

A continuation of the Machlokes regarding the Mishnah's Halachah of

אין מוציאין לאכילת פירות
ולשבח קרקעות
מנכסים משועבדין
Is this because

לפי שאין כתובין
These claims were not written into a שטר, or because
לפי שאין קצובין
These claims do not have fixed amounts.

בת הניזונת מן האחין
נוטלת עישור נכסים

A יתומה who is supported by her brothers is entitled to a large גדוניה, a dowry of one-tenth of the father's estate.

The Mishnah's Halachah of

והמוצא מציאה לא ישבע
מפני תיקון העולם

If a person returns a lost item, and the owner claims that he did not return all of it, the Chachamim initiated that the finder is NOT obligated to make a שבועה, so that a person should not refrain from returning a lost item.

רבי אליעזר בן יעקב's opinion that a משיב אבידה is מחויב שבועה if he was מודה במקצת;

כופר הכל פטור משבועה

If a ליה demands payment of a loan and the ליה denies the claim entirely, מדאורייתא he is NOT required to make a שבועה, and he's פטור from paying, because מחבירו עליו הראיה. However, מדרבנן he must take an oath, referred to as a שבועת היסט.

מודה במקצת הטענה חייב בשבועה

If the ליה admits to part of the claim, he must make a שבועה מדאורייתא that he does not owe the rest.

A

A continuation of
the Machlokes regarding...

אין מוציאין לאכילת פירות
ולשבח קרקעות
מנכסים משועבדין

לפי שאין
קצובין

לפי שאין
כתובין

בת הניזונת מן האחין
נוטלת עישור נכסים

והמוצא מציאה לא ישבע
מפני תיקון העולם

The משנה's
Halachah of...

ראב"י's
opinion

והמוצא מציאה
לא ישבע
מפני תיקון העולם

משיב אבידה
is מחויב שבועה
if he was מודה במקצת

כופר הכל
פטור משבועה

מודה במקצת הטענה
חייב בשבועה
מדאורייתא

1 So let's review ...

The Gemara in the previous Daf mentioned a Machlokes regarding the Mishnah's Halachah of

אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות

מנכסים משועבדין

If a person bought a field, and it was later discovered that the מוכר did not own it, but rather had stolen it, the לוקח reclaims his field with all the פירות that the לוקח planted. The לוקח then collects from the מוכר the money he paid for the שדה, the פירות, and the שבח, the improvements to the actual field. The Chachamim however initiated that only the money for the field may be collected from the מוכר's נכסים משועבדים, however the פירות and שבח may not be collected from בני חורין משועבדים, only from בני חורין.

says the reason is עולה אמר ריש לקיש

לפי שאין כתובין

As Rashi explains, a מלוה can collect from משועבדים only if the loan was recorded in a שטר, because

דאית ליה קלא

The loan becomes publicly known, and a potential buyer is aware of the possibility that the מלוה might later confiscate the מלוה's field. However, a מלוה does not collect from משועבדים if the loan was not recorded in a שטר, because

לית ליה קלא

The loan is not known, and a potential לוקח is not aware that the מלוה might confiscate his field.

Therefore, regarding פירות ושבח, even if they were written into the שטר,

לית ליה קלא

They are not known, because they were not yet in existence when the שטר was written.

says the reason is ר' חנינא

לפי שאין קצובין

A מלוה collects from משועבדים only if the loan is a fixed amount and the לקוחות can protect themselves by ensuring that after their purchase the מלוה still owns enough קרקע equivalent to the חוב.

However, regarding the claims of פירות ושבח, מזונות, they do not have a fixed amount and the buyers cannot protect themselves against it.

1

In the previous Daf...

אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות מנכסים משועבדין

If a person bought a field, and later discovered the מוכר did NOT own it, but rather stole it, the לוקח reclaims his field with all the פירות that the לוקח planted

The לוקח then collects from the מוכר the money he paid for the שדה, the פירות, and the שבח to the actual field

The לוקח however initiated

ONLY the money for the field may be collected from נכסים משועבדים

The פירות and שבח may NOT be collected from נכסים משועבדים Only from בני חורין

מתלוקת

ר' חנינא

לפי שאין קצובין A מלוה collects from משועבדים ONLY if the loan is a fixed amount

לקוחות protect themselves by ensuring that after their purchase the מלוה still owns enough קרקע equivalent to the חוב

פירות ושבח and מזונות, do NOT have a fixed amount The buyers cannot protect themselves

ר' לקיש

לפי שאין כתובין A מלוה does NOT collect from משועבדים if the loan was NOT recorded in a שטר

דלית ליה קלא A potential לקוח is not aware that the מלוה might confiscate his field

פירות ושבח Even if they WERE written into the שטר לית ליה קלא They weren't in existence when the שטר was written

2 The Gemara now asks according to רבי חנינא;
 קצובין וכתובין בעי
 Does he hold that a מלוה collects from משועבדים only if the חוב was both, a fixed amount, and recorded in a שטר, and therefore
 מלוה על פה לא גבי ממשעבדי
 A verbal loan cannot be collected from משועבדים. OR, he holds
 קצובין ואע"פ שאין כתובים
 A מלוה collects from משועבדים if the חוב was a fixed amount even though it was not recorded in a שטר, and therefore
 מלוה על פה גבי ממשעבדי

The Gemara attempts to bring proof from a Braisa, but the question remains unresolved.

2

According to רבי חנינא;
 קצובין וכתובין בעי
 ואע"פ שאין כתובים?
 Therefore...
 מלוה על פה לא גבי ממשעבדי

קצובין וכתובין בעי
 Therefore...
 מלוה על פה לא גבי ממשעבדי

The question remains unresolved

3 The Gemara concludes that their Machlokes is actually a Machlokes, and there are three opinions:
 In one Braisa regarding
 אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות וכו' מנכסים משועבדים
 The תקנה was עולא says like תנא קמא
 לפי שאין כתובין
 While רבי יוסי says like ר' חנינא that the תקנה was לפי שאין קצובין

And in another Braisa נתן רבי says
 אימתי בזמן שקדם מקחו של שני לשבחו של ראשון
 The תקנה cannot confiscate the מוכר's שבח only if its sale preceded the שבח of the לוקח in the stolen field.
 אבל קדם שבחו של ראשון למקחו של שני
 גובה מנכסים משועבדים
 But the לוקח can confiscate the משועבדים for the שבח if the שבח of the לוקח preceded the sale of the משועבדים.
 Even though the שבח was neither כתובין nor קצובין, because, as Rashi explains
 משהשיחה
 הכל יודעים שבאחריות מכרה לו
 Once the שבח becomes existent all know that it was included in the שטר, and therefore a potential buyer IS aware of the possibility that the לוקח might later confiscate the מוכר's field for the שבח.

3

Their Machlokes is actually a Machlokes
 כרייתא:
 אין מוציאין לאכילת פירות ולשבח קרקעות וכו' מנכסים משועבדים

תנא קמא like ר' חנינא
 לפי שאין כתובין

רבי יוסי like ר' חנינא
 לפי שאין קצובין

Another כרייתא
 רבי נתן
 קדם שבחו של ראשון למקחו של שני
 גובה מנכסים משועבדים
 שקדם מקחו של שני לשבחו של ראשון

Even though the שבח was neither כתובין nor קצובין
 משהשיחה הכל יודעים שבאחריות מכרה לו

4 The Mishnah concludes
 והמוצא מציאה לא ישבע מפני תיקון העולם
 If a person returns a lost item and the owner claims that he did not return all of it, the Chachamim initiated that the finder is not required to make a שבועה, so that people should not refrain from returning a lost item.

The Gemara however mentions a Braisa in which רבי אליעזר disagrees and holds that a משיב אבידה IS required to make a שבועה.

4

מלפני:
 חכמים
 והמוצא מציאה לא ישבע
 מפני תיקון העולם
 So that people should not refrain from returning a lost item

כרייתא:
 רבי אליעזר בן יעקב
 משיב אבידה IS required to make a שבועה

5 These are the general rulings regarding the הלואה of a שבועה:
 כופר הכל פטור משבועה
 If a demands payment of a loan and the ליה denies the claim entirely, מואריותא he is NOT required to make a שבועה, and he's פטור from paying, because המוציא מחבירו עליו הראיה.
 However, מדרבנן he must take an oath, referred to as a שבועת היסת.
 מודה במקצת הטענה חייב בשבועה
 If the ליה admits to part of the claim, he must make a שבועה מואריותא that he does not owe the rest.

6 רבי אליעזר בן יעקב אומר פעמים שאדם נשבע על טענת עצמו מונה לאביך בידי והאכלתיו פרס הרי זה נשבע
 רבי אליעזר בן יעקב says that there are times when one is מחויב שבועה even through his own claim.
 מנה לאביך בידי והאכלתיו פרס הרי זה נשבע
 As in a case of a ליה who tells someone, I borrowed a sum of money from your father, but I already made a partial payment. He is מחויב שבועה as a מודה במקצת even through his own claim.
 וחכמים אומרים אינו אלא כמשיב אבידה ופטור
 The Chachamim disagree and say that he does NOT make a שבועה על טענת עצמו, and is considered like someone who is returning a lost item, in which he is פטור משבועה.
 Apparently, רבי אליעזר בן יעקב holds that even a משיב אבידה is מחויב בשבועה as a מודה במקצת; while the Chachamim concur with our Mishnah that a משיב אבידה is פטור משבועה even if he is מודה במקצת.

7 The Gemara goes on to explain that the Machlokes is based on the reasoning for שבעת מודה במקצת

As רבה explains;

חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו

There is an assumption that a ליה does not have the audacity to make a completely false denial in the presence of the מלוה. Therefore, a כופר הכל is considered a truthful denial and is משבועה פטור.

However, sometimes when he indeed owes the money but he cannot repay the entire loan, he only admits to part of it

כי היכי דלישתמיט ליה

To evade the מלוה and gain some time;

וסבר עד דהוה ליה זוזי ופרענא ליה

And he figures that when he will have money he will repay the rest. Therefore,

רחמנא אמר

רמי שבועה עליה

כי היכי דלודי ליה בכוליה

The Torah obligates the ליה to make an oath, which compels him to admit the entire amount.

7 The Machlokes is based on the reasoning for המקצת

רבה

חזקה

אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו

To make a completely false denial

כופר הכל - פטור מלבושה

However,

When he owes money but cannot repay the entire loan, he MIGHT only admit to part of it

כי היכי דלישתמיט ליה וסבר עד דהוה ליה זוזי ופרענא ליה

Therefore,

רחמנא אמר - רמי לבושה עליה כי היכי דלודי ליה בכוליה

8 Now, רבי אליעזר בן יעקב סבר לא שנה בו ולא שנה בבנו אינו מעיז והלכך לאו משיב אבידה חייב רבי אליעזר בן יעקב says that חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו, and his son, who inherits the loan. Therefore, he is not considered a משיב אבידה and שבעת מודה במקצת applies.

ורבנן סברי

בו הוא דאינו מעיז אבל בבנו מעיז

ומדלא העיז משיב אבידה חייב

The רבנן disagree and say that חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו, but does NOT apply to his son, because the son is not completely certain about his father's affairs. Therefore, since the ליה would have no problem denying it, he IS considered a משיב אבידה, and שבעת מודה במקצת does NOT apply.

So too in the case of a regular משיב אבידה;

אינו מעיז. Therefore מחייב בשבועה and he is משיב אבידה.

The חכמים of our Mishnah hold that the finder can be מעיז.

Therefore, there IS an exemption of משיב אבידה and he is פטור משבועה.

=====

8 רבי אליעזר בן יעקב סבר ורבנן סברי

<p>בו הוא דאינו מעיז</p> <p>אבל בבנו מעיז</p> <p>ומדלא העיז</p> <p>מליה אבידה חייב</p> <p>שבועת מודה במקצת</p> <p>does NOT apply</p>	<p>לא שנה בו</p> <p>ולא שנה בבנו</p> <p>אינו מעיז</p> <p>והלכך לאו משיב אבידה חייב</p> <p>שבועת מודה במקצת</p> <p>APPLIES</p>
---	--

So too by a regular משיב אבידה;

The finder CAN be מעיז

The finder is אינו מעיז

There IS an exemption of משיב אבידה and he is פטור מלבושה

There's NO exemption of משיב אבידה and he is מחייב מלבושה

9 The Gemara earlier mentions רבי יצחק who concurs with רבי אליעזר בן יעקב that a מחיוב שבועה is משיב אבידה as a מודה in במקצת, and states the following:

שני כיסין קשורין מצאת לי
והלה אומר לא מצאתי אלא אחד
נשבע

If the owner claims that you found my two pouches that were tied to each other, while the finder claims that he found only one pouch; in this case, he is מחיוב שבועה, because

כיסין לא מנתחי מהדדי

The pouches do NOT separate by themselves, and the owner DOES have a טענת ברי, a valid claim.

However,

שני שורים קשורין מצאת לי

והלה אומר לא היה אלא אחד

אינו נשבע

If the owner claims you found my two oxen that were tied to each other, while the finder claims that he found only one ox, he is not מחיוב שבועה, because

שורין מנתחי מהדדי

The oxen DO separate by themselves, and the owner merely has a טענת שמא. However

שני שורין קשורין מצאת

והלה אומר מצאתי והחזרתי לך אחד מהן

הרי זה נשבע

If the finder admits that he found two oxen but claims that he already returned one, he is מחיוב שבועה, because the owner is considered to have a טענת ברי, because the finder admitted that he found two oxen.

9 מליב אבידה who concurs that רבי יצחק מודה במקצת, as מחיוב שבועה עו, states the following:

שני שורים
קשורין מצאת לי

והלה אומר

לא היה
אלא אחד

אין נשבע

שורין
מנתחי מהדדי

The owner merely
has a טענת שמא

שני כיסין
קשורין מצאת לי

והלה אומר

לא מצאתי
אלא אחד

נשבע

כיסין

לא מנתחי מהדדי

The owner HAS
a טענת ברי

שני שורין קשורין מצאת

והלה אומר

מצאתי והחזרתי לך אחד מהן

כרי זה נשבע

The owner is considered to have a טענת ברי
because the finder admitted he found 2 oxen